

лице почитаемо, писа му едно писмо, съ което го моляше да ся спогоди съ женѣтъ споредъ както е право; но той отговори на това нѣкакъ гордо и хулително. Разгнѣвенъ отъ това градоначалникътъ призова го на сѣдовището; но голѣмецътъ отпрати и призовачътъ назадъ съ хулы и укору противу градоначалника; и вмѣсто да иде на сѣдовището, отиде въ царскытъ палаты, на угощеніе, на което въ онзи день бѣше поканенъ заедно съ други още велможи.

Градоначалникътъ като ся научи, за това станѣ и той и отиде при царя и, като видѣ реченныйтъ голѣмецъ на царскѣтъ трапезѣ, обърнѣ ся и рече: Царю, ако си стоишь на думѣтъ въ издаденното рѣшеніе да ся наказуватъ неправдытъ и прѣстѣпленіята, ще слѣдувамъ и азъ да изпълнявамъ повелѣніята ти; но ако прѣзришь това толкозь достойното за царскый ти прѣстолъ рѣшеніе, ако е подобно най-лошитъ челоуѣцы да ся почитатъ съ твоего благоволеніе и да сядатъ съ